

6.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 22. prosince 1857,

pro všechny země korunní,

že se povoluje uvěřovati daň z cukru cviklového na rukojemství osobní.

(V Zák. tís. č. Ll., vyd. a rozesl. dne 29. prosince r. 1857, č. 242.)

Jeho c. k. Apoštolské Veličenství nejvyšším rozhodnutím, učiněným dne 6. prosince 1857, nejmilostivěji schváliti ráčil, aby fabrikanti, dělající cukr z cvikle, kteří by povoleného jim uvěření náležitě daně zpotřební užití chtěli, předepsané zjištění daně jim uvěřené učiniti mohli nejen tak, jak nařízeno ve vynešení, vydaném od ministerium financí dne 5. února 1852 (zákonníka říšského na r. 1852, č. 43, str. 217), nébrž i tak, že položí list dlužní, daný rukou společnou a nerozdílnou nejméně od šesti fabrikantů nebo kupců, proti nimž se nemůže ničeho namítati, že by neměli práva, žádati za uvěření daně.

Výhody této užití nemohou fabrikanti cukru cviklového:

1. na jejichž majetnost byl konkurs prohlášen, a kteří v zavedeném řízení konkursním od činu trestného, z něhož byli obviněni, nebyli osvobozeni a nevinni nalezeni, též

2. ti, o nichž by se jinak něco škodlivého vědělo, že nejsou správní nebo spůsobilí platiti, konečně

3. ti, kteří byli

a) vinni nalezeni zločinem nějakým ze zjištění pošlým, aneb přečinem nebo přestupkem toho způsobu, anebo kteří byli toliko pro nedostatečnost průkazů z obžalování osvobozeni, nebo

b) kteří byli vinni nalezeni obchodem podloudním nebo těžkým přestupkem důchodkovým, anebo na které bylo vyšetřování pro tyto přestupky jen z nedostatku důkazů právních zdviženo. Za rukojmě spůsobilé, aby dotčený závazek rukou společnou a nerozdílnou na se vzali, pokládají se jenom takoví fabrikanti a kupci, kteří jsou občané rakouští, v zemích zdejších bydlejí a jimž nevadí žádná z překážek pod č. 1 až 3 lit. a) jmenovaných.

Jestliže by některý fabrikant cukru cviklového daně mu uvěřené do ustanovené lhůty nezaplatil, povinen bude, nejen útraty za příčinou dobývání té daně vzešlé zapraviti, ale i 5⁰/₁₀₀ úroků z prodlení nahraditi.

Povolení někomu dané, že se může daň uvěřovati, pomine samo sebou:

a) Kdyžby daně mu uvěřené v pravý čas nezaplatil, nebo

b) kdyžby buď on sám nebo některý ze spoludlužníků jeho v konkurs upadl, aneb přestal zcela neb na čas platiti, nebo